

med under Toldlovforhandlingen heroppe, at jeg saa saaledes paa Tingene, at dette Forslag ikke vilde komme til at betyde Skade for den danske Industri. Vi have set saaledes paa det, at ihvorvel Forslaget ikke var, som vi kunde ønske det, var der dog paa Raastoffer saadanne Lettelser, at vi absolut mente, at de maatte komme Industrien til gode. Og hvis jeg har set rigtigt paa det, hvad jeg absolut tror, kan jeg efter det Syn, jeg har paa hele Toldlovforhandlingen, ikke se, at den Situation, som er skabt i Øjeblikket — og som maa ske i ligesaa høj Grad bundet i Børsmanøvrer, som i en meget vanskelig Situation for Erhvervslivet —, skulde komme til at indvirke paa det foreliggende Forslag; og jeg haaber, naar Forslaget kommer i Fællesudvalg, og Folketinget sender sine delegerede til dette Fællesudvalg, at Folketinget da i Forbindelse med den højtærede Finansminister vil være i Stand til, ganske upaavirket af, hvad der her er sket, at faa Forslaget endelig vedtaget i en Skikkelse, som er i høj Grad lignende den, som Folketinget har givet det.

Naar det ærede 7ende Medlem for 1ste Kreds mente, at vi skulde vente, forekommer det mig, at jeg med ligesaa stor Ret kan sige: Det, Industrien trænger til, er at faa Klarhed over, under hvilke Vilkaar den i Fremtiden kan virke, saaledes at den kan stille sine Dispositioner derefter. Det har været mit Partis Mening, at dette Forslag med de hele Vejen lempe- lige Nedsættelser, der er Tale om, og som i Virkeligheden kun berøre færdige Produkter og Halvprodukter, er af en saadan Art, at det ikke i nævneværdig Grad vil komme til at berøre Industrien. Vi vilde derfor i Fællesudvalget arbejde videre paa, at føre Forslaget frem i en saadan Skikkelse, at vi kunne stemme for det ved en eventuel endelig Behandling her i Tinget, men under Hensyn til den Form, det hele har faaet nu, ville vi som sagt unnlade at stemme for det i Øjeblikket.

Madsen-Mygdal: Naar den ærede Ordfører paa et Flertals Vegne har udtalt, at naar det hele Udvalg foreslaar denne Erklæring, saa betyder det ikke, at vi ere tilfredse med denne Erklæring i det hele, eller at vi kunde tiltræde Forslaget, hvis

det blev dets endelige Form, saaledes som Erklæringen lyder, saa er jeg fuldstændig enig med den ærede Ordfører i saa Henseende, og jeg havde egentlig slet ikke tænkt mig at ville tage Ordet. Naar jeg nu alligevel gør det, er det foranlediget af en enkelt Ytring af den sidste ærede Taler. Naar han sagde, at han ikke kan stemme for en saadan Erklæring som den, Udvalget har afgivet, vil jeg dertil sige, at det vilde jeg og mine Meningsfæller — og jeg er vis paa, at det gælder ogsaa den ærede Ordfører — heller ikke kunne gøre, hvis det var Erklæringens saglige Indhold, det gjaldt i dette Øjeblik. Men det er jo vitterligt for det høje Ting, at saaledes foreligger Stillingen ikke. Den faktiske Betydning af Erklæringens Indhold i dette Øjeblik er et Skridt videre i Retning af Fællesudvalg, og det er som saadant, at jeg og mine Meningsfæller stemme for Erklæringen.

Ordføreren (Hey): Naar jeg udtalte, at en Tid af 6—7 Uger rimeligvis vilde bringe os til et Tidspunkt, paa hvilket man kunde se paa Sagerne med større Klarhed og muligvis ogsaa med større Ro, saa valgte jeg denne Tidsbestemmelse af Hensyn til, at vi saa nærme os 1. April, som er den almindelige Grænse for Rigsdagens Virksomhed, og jeg mener, at Haandværk og Industri vilde staa sig bedre ved, at man til den Tid opgav videre Toldbehandling, end ved at faa en Toldlov, som ikke tilfredsstillede dem.

Den højtærede Finansminister sagde, at den Krise, vi befandt os i, kun var en Bankkrise. Jeg tror, at det er rigtigt, og hvis det er rigtigt, er det lykkeligt, at det er saaledes. Men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at en Bankkrise rører ved Industriens og Haandværkets Hovednerve, Pengevæsenet, og selv en moderat Nedsættelse vil kunne føre til, at forskellige Industrier, for at klare sig under de forandrede Forhold, maa lægge deres Bedrift om paa anden Maade, gaa over til en mere forceret Drift, hvad der muligvis kun kan ske ved Anskaffelse af store maskinelle Anlæg, kort sagt, at de for at kunne klare sig under de forandrede Forhold i Fremtiden maa stille endogsaa ret store Krav til Pengemarkedet. Men naar vi ere inde i en